

מ"ת 17/2 - מדינת ישראל, תביעה תעבורה ת"א אתן נגד לזר كونסטנטין

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 17-02-2 מדינת ישראל נ' קונסטנטין

לפני כבוד השופט צפורה משה
ה המבקש: מדינת ישראל
באמצעות משטרת ישראל
תביעה תעבורה ת"א אתן
נגד

המשיב: לזר קונסטנטין
עו"ד שי גלעד

החלטה

בפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב בתנאי מעצר בית וזאת עד לתום ההליכים, לפי סעיף 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרם), התשנ"ו-1996 (להלן: "סעיף 21 לחוק המעצרם").

זאת, בד בבד עם הגשת כתוב אישום נגדו המיחס לו עבירות של **נהיגה בשכרות ונגינה בקלות ראש**.

המשיב מתנגד לבקשתו ומבקש לשחררו לאלתר שחרור מלא.

לאחר בחינת מכלול הנימוקים ו尤ין בחומר הרأיות, מצאתי לנכון להורות על שחרור המשיב למעצר בית ליל' בין הימים א - ז, בשילוב עם מעצר בית מלא, ביום שבת זאת בכפוף לפיקוח וערבותות כפי שיפורט בהמשך החלטתי זו.

להלן הנימוקים:

עובדות המקראות בתמצית:

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין כל הזכויות שמורות לאתר

על פי כתוב האישום, מიוחס למשיב, כי נהג רכב פרטி מסווג פיג'ו שמספרו 1714168

(להלן: "רכב המשיב"), ביום 17/1/28 בתל-אביב - יפו, בשדרות ירושלים מצפון לדרומ, ב מהירות ובפרעوت, תוך ביצוע עבירות תנואה, (עקיפה על קו הפרדה רצוף, פניה ימינה בניגוד לחץ על הכביש עקיפה) והתקרב מול בית 26.

עוד נטען, כי המשיב נהג בהיותו שיכור ונתן תחת השפעת משקאות משכרים, כשבבדיקת הנשיפה מגופו נמצא 0.90 מק"ג אלכוהול בלבד אויר נשוף.

המשיב נהג בקלות ראש, לא נתן תשומת לב לדרכו ובמהלך הנסעה סטה ימינה מכיוון נסיעתו ופגע עם רכבו בחזקהה ברכב חונה, מסווג מזדה מסטר 5.602265.(להלן: "רכב הנפגע").

כתוצאה מהתאונה ניזוקו כל הרכבים המעורבים.

המשיב נהג בשנת 2003, לחובתו 10 הרשעות קודמות בעבירות תעבורת הכוללות הרשעה קודמת בעבירה דומה בגין נהיגה תחת השפעת אלכוהול מיום 15/6/06 וUBEIROT TABURA BETIKHOTIOT ACHROT BHALAKUN YISNOT.

בקשת המעצר ומילוי הדיונים בבית המשפט:

יודגש כי טרם הגשת הבקשה נעצר המשיב ושוחרר עוד ביום 17/1/28 בתחנת המשטרה, למעצר בית מלא למשך 5 ימים.

בכפוף לשחררו כאמור, חתום המשיב על כתוב ערובה ובו פירוט תנאי השחרור.

בין יתר תנאי השחרור, נקבע כי המשיב יהיה תחת פיקוחו של מפקח בשם מר נז'ה ויקטור (להלן: "המפקח"), וכי עליו להתייצב בבית המשפט להמשך הדיון בעניינו ביום 17/2/17.

ביום 17/2/17 היה אמור להתקיים דיון בעניין הארכת תנאי מעצר הבית של המשיב, אך המשיב לא התקיים לדין.

בשעה 12:55 בדיון באותו יום, טען ב"כ המבקשת כי לאור תנאי השחרור בערובה עליהם חתום חתום המשיב, הוא עותר להוצאת צו מעצר כנגד המשיב הוואיל והמדובר בהפרה של תנאי מתנהו כתוב הערובה.

ראאה: עמ' 1 לפרטוקול ש' 9-13.

צוין כי המפקח, אף הוא לא התיעצב לדין.

לשאלת בית המשפט השיב ב"כ המבוקשת, כי בשלב זה הוא אינו עותר לחייב העורובה וכי המבוקשת תשקל עמדתה בונושא.

כתב העורובה הוגש לתיק וסומן **במ/1** (להלן: "כתב העורובה").

יצוין זה עתה, כי עד לכטיבת החלטתי זו, לא נקטה במבוקשת בפועל כלשהי כנגד המפקח.

עוד באותו דין הוריתי על הוצאה צו הבהה ללא שחרור כנגד המשיב.

ביום 5/2/17 התיעצב המשיב בבית המשפט, כאשר לדברי ב"כ המבוקשת הוא הגיע באותו בוקר לתחנת המשטרה מיזמתו וזאת **לא צו הבהה**.

ראה: עמ' 1 לפרטוקול מאותו יום ש' 18-14.

המשיב טען בפניי כי אינו מיוצג.

המשיב נמצא בארץ מזה 19 שנה, עליה לארץ מרומניה, הוא מדובר עברית, אך לטענתן ציין עוד בתחנת המשטרה כי אינו יודע לקרוא עברית.

נשי ואב לתינוק בן מספר חודשים.

עובד בחברת מעליות "ישראליפט" כמרכיב מעליות.

לטענתו חתום על ניירות במשטרת, אך לא ידע כי עליו להגיע לדין.

אשטו יודעת קצת לקרוא עברית, אך היא לא הייתה במשטרת וכי אדם אחר עבר לשחרורו.

ראה: עמ' 1 לפרטוקול מיום 5/2/17 ש' 11-5.

כאשר הוציא למשיב כתב העורובה חזר וטען כי לא חתום עליו.

עמוד 3

לשאלת בית המשפט הין הערב/מפקח, השיב כי הערב לא התיצב, אלא התקשר אליו ביום חמישי ה-17/2/2017 כדי לעדכו אותו בעניין המשפט, ואילו המשיב הביע את פליתו ושאל אותו : איזה משפט?

לטענתו, ביום ראשון ה-5/2/2017 התיצב במשטרה ושאל את השוטר מה עליו לעשות?

המשיב נשאל כיצד זה הערב ידע על המשפט ואילו הוא אינו יודע, אך חזר וטען כי לא קיבל הזמנה.

ראה: עמ' 2 לפרוטוקול ש' 7-3 .

ב"כ המבקרת בהגנותה טענה לצורך בינוי סניגור וצינה כי המשיב בא מיזמתו למשטרה.

עוד צינה כי מאחר ואין למשיב ערבים באולם לא ניתן לקיים דין.

ב"כ המבקרת הדגישה כי היא אינה עותרת למעצר אלא מבקשת לשחרר את המשיב למעצר בית.

ציון, כי השוטר אשר ליווה את המשיב לאולם בית המשפט בעניין ביטול צו ההבאה עזב את האולם ללא רשות בית המשפט או החלטה שיפוטית המבטלת את צו ההבאה.

ראה: עמ' 2 לפרוטוקול ש' 22-9

בשלב זה המשיב לא חש בטוב והדין הופסק.

לאחר ההחלטה טען המשיב כי עבר טראומה וכי היה מגע לדין אילו ידע על כן.

לטענתו נמסר לו על ידי המשטרה עוד בתחנת המשטרה כי עליו לחייב בבית.

המשיב הוסיף וציין ביום חמישי ה- 2/2/2017, התקשרה אליו שוטרת ושאלה אותו הין הוא?

המשיב הבahir לשוטרת כי לא ידע כי עליו להתיצב לדין. ב"כ המבקרת לא חקרה על כן.

המשיב ביקש לדוחות הדיון בעניינו, ובתווך כך הסכים להיוותר במעצר בית עד להחלטה אחרת ובכפוף לערבות העצמית עליה חתמו.

עוד בשלב זה, קבועתי בהחלטתי כי התרשםותי מהמשיב הינה כי אין מדובר באדם המתחמק מן הדין והוריתי על ביטול צו ההבאה.

בשלב זה עתירה ב"כ המבקשת שלא לשחרר את המשיב וטענה כי תdag לכר כי הגיע סניגור מהסניגוריה הציבורית.
ראה: עמ' 3 לפרקtocול כלו.

לאור בקשה ב"כ המבקשת קבועתי כי אפשר דיון בנסיבות סיגור מהסניגוריה הציבורית בתוך 30 דקות ממועד ההחלטה.

לאחר ההחלטה מונה למשיב סניגור מהסניגוריה הציבורית.

הצדדים הגיעו להסכמה בעניין דחיתת מועד הדיון, בכפוף לכך כי רישון הנהיגה של המשיב יהיה פסול עד להחלטה אחרת וכי המשיב יישאר באותו תנאי מעצר בית וערבותות להבטחת התיאצובוטו.

ב"כ המשיב סייג את ההסכמה לעניין הערב, אשר לא התיאץ לדינום בבית המשפט.

ב"כ המבקשת בהגנותה הסכימה לכך, זאת לאור מצבו הרפואי של המשיב בדיון.

עוד צינה כי תשיקול עד לדיון ביום 17/2/9 עתירה לתנאים נוספים.

בשלב זה ניתן תוקף של החלטה להסכמות בין הצדדים.

בין היתר נקבע כי :

רישון הנהיגה של המשיב יהיה פסול עד להחלטה אחרת .

המשיב ישוחרר למעצר בית בתנאים שנקבעו בכתב הערובה על ידי קצין המשטרה **למעט ערבות הערב וזאת עד להחלטה אחרת.**

במועד הדיון הנדרשה רשאית המבקשת לעתור לתנאים נוספים במידה ותמצא לנכון לעשות כן.

המשיב הוזהר בחובת התיעצבות לדין הנדחה ולמעשה בשלב זה היה נכון לבדוק שלא כל מפקח.

ראה: עמ' 6 לפרטוקול צולו.

ביום 9/2/17 התקיים דין נוסף בבקשתו כאשר לדין התיעצב בשם המשיב הפעם, עו"ד שי גלעד וזהת לאחר שהמשיב ביקש להחליף יציג.

ב"כ המשיב הביע הסכמתו לכך כי רישון הנהיגה של המשיב ימשיך להיות פסול עד להחלטה אחרת.

ראה: עמ' 8-7 לפרטוקול מיום 9/2/17.

עוד באותו יום טען ב"כ המשיב כי המשיב נמצא בתחום מעצר בית מלא וכי אין סיבה לשלוות את חרותו באופן שישנה במעטך בית מלא.

מסוכנותו הלאכורתה הינה בניהוגתו וכי זו מאוינת בפסילת רישונו של המשיב.

אין אינדיקציה כי מדובר במאי שמספר צווי בית משפט.

ב"כ המשיב הוסיף וציין כי התקיק כולם מבוסס כרגע על הממצא המעבדתי אשר יש בו כשלים וכי הריאות האחרות בתיק אין מצביות על שכרות.

ב"כ המשיב נערר להמלצת בית המשפט והסביר כי הדיון בבקשת הארכת תנאי המעצר ידחה ליום 15/2/17, על מנת שהצדדים ידברו ביניהם, זאת גם לאור העובדה כי התקיק לא היה מונח בפני ב"כ המבקשת וכי עד אז יותר המשיב במעצר בית מלא באותו תנאי.

התיק נקבע להמשן דין ליום 15/2/17.

ביום 15/2/17 מסרו הצדדים כי לא הגיעו להבנות ואשר כן ביקשו לטעון כל צד את טיעוני בעניין הבקשה.

טענות הצדדים:

טענות המבקשת:

עמוד 6

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

ב"כ המבקשת חזר על האמור בבקשת ולפיה תנאי מעצר הבית שהוטלו על הנאשם בתחנת המשטרה ימשיכו לעמוד בתקפן עד תום ההליכם.

מסוכנות הנאשם ניכרת מכך כי הנאשם נושא שיכון בכביש באמצעותם היום.

אימת הדין לא משפיעה על הנאשם.

ה הנאשם סכנה לציבור וכי באורח נס לא נפגע איש.

ראאה: עמ' 2 לפרטוקול מיום 15/2 15/2017 ש' 9-6 ועמ' 4 ש' 28-22.

צווין כי ב"כ המבקשת לא תמן טיעוני בפסקה כלשהי.

טענות הנאשם:

ב"כ הנאשם ריצ' טענותיו לעניין עבירות השכירות, זאת גם של הנאשם מוחסת גם עבירה של נהיגה בקלות ראש.

אקדמי ואומר כי לטעמי די גם בנסיבותיה של עבירה אחרת זו, כפי שהן מתוארות בכתב האישום ונתמכות בחומר הראיות המצוי בתיק כדי ללמד על מסוכנות הנאשם.

לטענת ב"כ הנאשם המבקשת לא עמדה בנטול ולא הוכיחה כי מתקיימים 3 התנאים למצות **סעיף 21 לחוק המעצרים** והן :

1. קיומן של **ראיות לכואורה** כנגד הנאשם.

2. **יעילות מעצר** כנגד הנאשם - **מסוכנות**.

3. היעדרותה של **חלופת מעצר** ראייה.

באשר לקיומן של **ראיות לכואורה :**

הבקשת לא טענה לעניין זה ואל לה לסמוך על בית המשפט כי ישנה את עבודתו.

מייחסים למשיב עבירה של נהוגה בשכרות, כאשר הראייה היחידה בתיק בשלב זה, הינה הראייה המעבדתית ולפיה על פי בדיקת הינשוף נמצאו בגופו של המשיב 590 מק"ג של אלכוהול לפחות אחד של אויר נשוף, לטענתו המדובר בתוצאה לא תקינה.

מעבר לאמור אין לטענתו עוד ראיות בתיק.

פנה לדוח המאפיינים אשר הינו תקין לחלוטין ולעובדת כי לא נמצא ריח אלכוהול בפיו של המשיב.

באשר לראייה המעבדתית : יש בה כשל מאחר ובין 2 חישנים יש פער מעל ל- 10% .

ב"כ המבקשת אמונה לא פירט לאילו חישנים הוא מתכוון אך תマー טיעוני בפסק הדין של כב' הש' אלף בבית המשפט לתעבורה **בבאר- שבע, בתת"ע 15-02-15 6054 בעניין מ"י נ' ארזואן יונתן**, שם זוכה הנאשם לטענתו במצב דומה.

באשר לעילת מעצר כנגד המשיב:

המדובר בעבירות שכנות.

מעצר נועד להרחיק אדם מסוכן מן הציבור שמא זה יפגע מפעולותיו של אותו אדם ואיילו במקורה דין מדובר באישום שענינו מסוכנות בניהוג בלבד.

אחר ורישון הנהיגה של המשיב הינו פסול מנהלית يوم למחരת האירוע וניתן לאין את המסוכנות בפסילת רישיונו וכי בכר.

מאז ועד ליום הדיון, אין אינדיקציה כי המשיב הפר צו כלשהו, ומכאן הרי שלא ניכרת כל מסוכנות מהמשיב למשתמשים בדרך ולכיבור בכלל כיינהג.

ב"כ המשיב תマー טיעוני בפסקה מנחה של בית משפט מחוזי, לפיה כל עוד קיימת אינדיקציה כי פסילת רישיון הנהיגה יש בה להפג את המסוכנות, אין מקום למעצר כלשהו ואף לא למעצר בית.

פסק דין הוגש לתיק בית המשפט - מסומנים ג/1-ג/4 .

עוד הדגיש כי הנאשם מצו במעצר בית מלא כ - 3 שבועות בהם נוטרל מעבודתו ופרנסתו נפגעה, כאשר האחראית לפרנסת המשפחה הינה על הנאשם.

מאחר וחזקת החפות רוכצת על הנאשם כל עוד לא הורשע, מתבקש בית המשפט שלא להיעתר לבקשתה.

באשר לחלופת מעצר ראייה:

לחילופין, טען ב"כ הנאשם, כי היה ובית המשפט יסביר שאין לשחרר את הנאשם שחרור מלא, כי אז מוצע חלופה בלבד, כי הנאשם יוותר במעצר בית לילי בלבד בין השעות 20:00 לשתה 06:00 בבוקר, על מנת שיוכל לעבוד באותו שעת, וכי ביום שבת יוכל לצאת למספר שעות התאזרחות, בפיקוחה של רعيיתו אשר נכהה באולם בית המשפט.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הנאשם אין עבר פלילי לחולוטין, הוא נהג מאז 13 שנה ולחובתו 10 הרשותות קודמות מרביתן, מסוג ברירת משפט.

ראה: עמ' 2 לפרטוקול מיום 15/2/15 החל מש' 12 ועד עמ' 4 ש' 20.

רعيית הנאשם נחקרה ומסרה כי היא מוכנה לקחת על עצמה שימוש כمفקחת על הנאשם וכי אם זה יצא מהבית תתקשר למשטרתה.

ב"כ המבekaשת ושיקולי עמו בחר שלא לחקור את רعيית הנאשם.

לשאלת בית המשפט מה תעשה אם תצטרכ ללקחת את התינוק בלילה לבית החולים? השיבה בכנות כי לא חשבה על זה.

עוד מסרה כי הנאשם אין משפחה בארץ.

התנהלות המבekaשת בעניין המפקח:

לשאלות בית המשפט בהזדמנויות שונות את ב"כ המבekaשת מה נעשה עם המפקח עד כה לא ניתן כל מענה.

ראה: עמ' 5 לפרטוקול ש' 3-1 וכן עמ' 6 לפרטוקול מיום 15/2/15 ש' 5-1.

המלצת בית המשפט:

עמוד 9

בשלב זה, לאור התרשומי המבוקשת עצמה סומכת על המשיב, הוצאה לצדים המלצה בית המשפט כי המבוקשת تستפק במעצר בית ליל בכספי לערביות ופיקוח ביום השבע ובמעצר בית מלא ביום שבת.

המליצה זו נדחתה על הסף על ידי המבוקשת.

ב"כ המשיב היה נכון לקבל את המלצה בית המשפט, אך לאור התנגדות המבוקשת מסר כי במצב דברים זה הוא עומד על כך כי המשיב ישוחרר מתנאי מעצר בית מלא.

משכך נדחה הדיון להיום למתן החלטה, כאשר המשיב נותר במעצר בית באותו התנאים שקבעתי בהחלטתי מיום 9/2/17 ועד להחלטה אחרת.

דין והכרעה:

בבקשה צוין כי הוגש כתוב אישום נגד המשיב לרבות פירוט של נסיבות האירוע, בדיקת הנשיפה שבוצעה למשיב וממצאה כmo גם הנימוקים להארכת תנאי מעצר בית.

בגהשת כתוב אישום מצהירה המבוקשת כי יש בחומר הראות ولو יסוד סביר להרשעה.

ברור כי ראיות אלה עדין טענות הוכחה בהליך העיקרי ברמה של מעבר לכל ספק סביר.

משעה שב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכואורה כבר בשלב זה ומאחר והמבוקשת לא נדרשה מעבר לכך על ידי בית המשפט לא נותר לבקשת אלא להעמיד את חומר הראות לעיון בית המשפט וכך היא אכןفعلת.

אשר על כן, אני דוחה את טענת ב"כ המשיב ולפיה המבוקשת לא טענה לקיומן של ראיות לכואורה.

לאחר שעניינו ובחנתי את חומר הראות בתיק והפסיקה, הגיעו למסקנה כי בתיק קיימות ראיות לפחות ברמה הלכואית לשלב זהה של הדיון.

לענין רמת הראיות הנדרשת לשלב זה, רבות נכתב בפסקה אשר הינה ידועה.

ראאה לעניין זה : **הלכה בעניין שלמה זדה בבש"פ 8087/95**

זאת אני קובעת הן לעניין העובדה כי המשיב נהג בשכירות והן לעניין הנהיגה בקלות ראש.

עמוד 10

אינני מקבלת את טענת ב"כ המשיב ולפיה הראיה היחידה בתיק לעניין שכנות המשיב הינה הראיה המעבדתית, זאת גם בשים לב לנוכנות הטענה כי בדיקת המאפיינים שנעשה למשיב יצאתה תקינה.

המשיב עצמו הודה במספר הזדמנויות במספר הזדמנויות כי **עובד לתאונת שתה 2 בקבוקי "סמירנוף"**.

המשיב אף ציין כי שתה כ-10 דקות לפני אירוע התאונה.

בහרט אגב, יזכיר כי השם "**סמירנוף**" מוכר בכינוי כمشקה המכיל אלכוהול.

הודאת המשיב כאמור לעיל נתמכת בריאות נסיבית ו נוספת, כמו למשל, דברי החוקר מהן עולה כי ריח חזק של אלכוהול נדף מפיו של המשיב סמור לאירוע.

ראה: הودעת המשיב מיום 28/1/17 שעיה 17:42 :

ש' 18 : "... **שתייתו שני בקבוקים של סמירנוף...**"

בש' 27-26 באותו עמ' כشنשאָל מתי שתה השיב: "...במסעדה שהייתי ואחרי בערך 10 דקות קרתה תאונה."

ובהמשך, ידע המשיב אף לומר בדימוניות זו את לשאלת החוקר מה היה נפח הבקבוק : **"330 מ"ל"**.

לכך מצטרפות בין היתר הראיות הבאות :

דברי עורך ד"ח פועלה מס' 02601 מיום 28/1/17 שעיה 15:24 "באכיפת איסור נהיגה בשכרות", בו מצוין בסעיף 4 כי המשיב מסר כי שתה לפני שעיה **"סמירנוף" 2 בקבוקים ליד "דן פנורמה"**.

דו"ח פועלה מס' 0098-2005 בו מצוין על ידי השוטר כי הגיע לאירוע בעקבות קרייה והבחן בת.ד. בין רכב המשיב והרכב המעורב וכי מפיו של נהג הפיג'ו - **המשיב נדף ריח חריף של אלכוהול** ולכן לו כי הוא מעכז אותו לצורך בדיקה.

הודעת בעלת הרכב המעורב בתאונה מיום 28/1/17 בה היא מוסרת כי רכב פגע ברכב שלה וכי נהג - הוא המשיב, אשר יצא ממנו הכנס משחו **לפה התחל ללוועס וחזר אליה**.

עוד צינה כי המשיב דבר שטויות ולא שייר למה שקרה.

כאשר נשאלת האם המשיב היה ריח של אלכוהול השיבה כי לא הרגישה אף לדעתה המשיב אכל ושתה כדי שלא ירגישו ששתה.

נראה לי כי יש באמור לעיל די כדי להוות את אותה תשתיית ראייתית לכואורית הנדרשת לשלב זה של הדיון.

בזהירות הנדרשת אצין כי המשיב גילה בקיאות יוצאת דופן בנפק הבקבוק, עובדה אשר אף בה יש כדי לחזק את הראיות הנמצאות בתיק.

לא נעלמו מעניין טענות המשיב כי אינו יודע לקרוא עברית, טענות אשר לא הועלו בשלב זה על ידי ב"כ ושיקוליו עמו.

יחד עם זאת,指出 כי מדובר בפרטים מוכנים אשר כפי הנראה היו בידיעת המשיב בלבד.

באשר לטענה אפשרית בעניין קובלות ההודאה, זאת לאור הדרישות הקבועות בחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב - 2002, גם אם הייתה מועלית זאת, התרשםותי הינה כי בשלב זה לאור הנסיבות של מכלול ראיות כעולה מתיק החקירה הרי שמדובר אם בכלל להתרברר בתיק העיקרי.

מעיון בהודעת המשיב עולה כי ניתנה לו זכות ההיוועצות בעו"ד, זכות אותה גם ממש המשיב בפועל טרם מסירת גרטסו.

אני מפנה בעניין זה להודעת המשיב כאמור לעיל.

לא נעלמה מעניין טענת ב"כ המשיב בעניין ההצלים בראיה המעבדתית.

על מנת שלא יצא "פטורה ללא כלום" אתן לכך דעתך בהמשך, אך אדגיש ואומר כי נכון לשלב זה די בראיות האחרות הנמצאות בתיק.

לעוני זה אני מפנה לפסיקה כי ניתן לבסס הרשעה בעבירה של שכנות גם ללא תוצאות של בדיקה מדעית ועל על סמך ראיות אחרות, כלך למשל ראה :

רע"פ 08/2073 ברבי נ' מדינת ישראל (9.3.08)

עפ"ת 39440-03-14 נאסר נ' מדינת ישראל.

באשר לראיות בעניין מעורבות המשיב בתאונת הדריכים, הרי שב"כ המשיב כלל לא חלק על קיומן ואלה קיימות בחומר הראות ראיות לרבות סתיות בගרסת המשיב ואף מעבר לנדרש לשלב זה של הדיון.

להלן מתוודות בסרטון ממצלמה שהייתה ברכבו של המשיב עצמו.

באשר לכשלים הראייתיים בראיה המעבדתי אקדמי ואומר כי ההחלטה עליה הסתמך ב"כ המשיב בעניין בכל הבוד', אינה הלכה מחייבת או מנחה זאת בשעה שקיימת פסיקה הן של בית משפט מחוזי והן של מותבים אחרים בבית משפט לתעבורה הגורשת וקובעת אחרת.

טענת ההגנה בעניין פער העולה על 10% בין אחד מערבי חיישן RI לבין אחד מערבי חיישן EC:

על השוני בין החישנים ותכליית המדידה של כל אחד פורט בהרחבה הן בהלכת עזריו והן בפסקה המובאת להלן ואני מפנה לאמר שם בעניין זה.

טענה דומה לטענת המשיב נדחתה במקרים שלhalb :

פסק הדין של כב' הש' מיכל ברק - נבו בעפ"ת 16-08-31289 (מחוזי מרכז לוד) **בעניין ליטל אקדסמן נ' מ"י מיום 13/11/16**

פסק דין של כב' הש' שרת זוכוביצקי - אורן, מבית משפט השלום לתעבורה בירושלים, בתיק **פ"ל (ים) 2017-04 בעניין מ"י נ' סער פרשר.**

פסק דין של כב' הש' דן סעdon מבית משפט לתעבורה בתל-אביב יפו, פ"ל (ת"א) 14-02-5910 בעניין **מדינת ישראל נ' סוזי אסף מיום 7/9/16**.

יודגש כי בפסק הדין בעניין **ארצואן** אליו הפנה ב"כ המשיב הממתין להכרעה בערעור, הרי שלא כמו במקרה שלפניו

זוכה הנאשם בהליך העיקרי מאוחר ומדיitat הינשוף נפסלה מלשמש כרואה למצב של השכות של הנאשם כי בדיקת המאפיינים נמצאה תקינה לחלוtin לא נמצא עוד ראיותلقאות המראות כי הנאשם היה שיכור עת נהג.

מעבר לאמר, ומבליל קבוע מסמורות ובזהירות הנדרשת הנסי סבורה כי אין מקום לקבל את טענת ב"כ המשיב ולפיה ניתן לעשות הצלחה בין שני סוגי החישנים.

מכל מקום לטעמי דין של הטענה אם בכלל להתברר בהליך העיקרי, זאת גם נוכח קיומן של ראיות אחרות לעניין היוות המשיב במצב שכחות עת נהג, ולהלן התייחסות:

למשיב בוצעו שתי נשיפות למכשיר הינשוף.

בನשיפה הראשונה בשעה 16:10 :

נמצאה רמה של **660 מק"ג** אלכוהול בבדיקה **IR** ו- **505 מק"ג** אלכוהול בבדיקה **EC** .

בನשיפה השנייה בשעה 16:13 :

נמצאה רמה של **640 מק"ג** אלכוהול בבדיקה **IR** ו- **590 מק"ג** אלכוהול בבדיקה **EC** .

על אף שב"כ המשיב לא ציין זאת במפורש נראה כי התכוון לפער העולה על 10% בין התוצאה של 660 ל- 590, היא התוצאה שיוכסה למשיב בכתב האישום.

בדיקות נשיפה תקינה באמצעות מכשיר ינשוף מחייב רצף של 2 נשיפות תקינות.

לאחר ביצוע כל נשיפה, נבדקת דגימת הנשיפה על ידי 2 החישנים:

חישון IR וה מבוסס על הקרנת אינפירה אדום על הדגימה **וחישון EC** המבוסס על אותן כימי לחישמל שעוצמתו היא פונקציה של כמות האלכוהול בדגימה הנבדקת.

לאחר ביצוע בדיקה תקין של 2 סבבי נשיפה מת�בלים 4 ערכים:

2 ביחס לדגימה הראשונה: **IR** ו- **EC**

ו 2 ביחס לדגימה השנייה: **IR** ו- **EC** .

על הכל מתקבל כי פער העולה על 10% בין החישנים השונים באותה נשיפה מצדיק לפסול את הבדיקה.

ההגנה טוענת כי גם פער העולה על 10% בין ערך **חישנים שונים IR ו- EC בהצלבה דה"ן** :

לא מאותה דגימת נשיפה מצדיק אף הוא את הפסילה.

לטעמי משעה שהמבקשת עצמה "יחסה" למשיב בכתב האישום את רמת האלכוהול על פי התוצאה הנמוכה ביותר כמתחייב ובמקרה דנן לפי **חישון EC** בನשיפה **השנייה** (אשר גם על פי **ההלכה הידועה בעניין עזרין** משמש במקרים כחישון בקשר בלבד), הרי שההשוויה לבחינת תקינות המדידה מן הראי נכון וצדוק לטעמי שתעשה כדלקמן:

או בין שני ההחלטה הדומים בינם, דהיינו: במקרה דנן בהשוואה בין ערך ה- **EC** הנמוך בנשיפה השנייה לערך **HC** הגבוה יותר ממנו בנשיפה הראשונה

או לפחות הפחות בין שני ההחלטה השונים בינם לבין נמדדו באותה נשיפה עצמה - היא הנשיפה השנייה.

כך או כך אינני סבורה כי ניתן לעשות **הצלבה בין שני חישנים אשר הינם שונים בינם לבין עצמם ואשר הינם מנשיפות שונות**.

בדיקה מתמטית שכזו מלמדת בעניינו כי אין סטייה של מעל ל-10% בין התוצאות וכי לא נפל פגם בבדיקה כמפורט להלן:

הפער בין 590 ביחס ל- 640 : הפער בין חישנים שונים בינם לבין מאותה נשיפה או הפער בין 590 ביחס ל- 605 : בין חישנים דומים בינם לבין משתי נשיפות שונות, אין בתוצאה הפער בין שתי המדידות כדי להיות פער של מעל ל- 10% .

לפיכך ועל פניו ונכון לשלב זה של הדיון נראה כי המذובר בתוצאה תקינה, זאת גם נכון עדותה של כב' הש' מיכל ברק-נבו בערכתה המחויז בעניין **פרשת אקדסמן אליו הפניתי** .

באשר להלכה המחייבת אני מפנה גם לדבריו של כב' הש' סעדון בפסק דין בעניין **סודי אסף** המוזכר לעיל בעמ' 9-8.

לאור כל האמור לעיל הנני קובעת כי יש ראיות לכאורה כנגד המשיב ברמה הנדרשת לשלב זה של הדיון.

אצין כי לא נעלמה מעוני מיעון בחומר הראיות בקשר המשיב כי תעריך לו בדיקת דם, יחד עם זאת סבורני כי לאור מכלול הריאות הרי שטענה זו גם אם הייתה מועלית על ידי ב"כ לא היה בה לשנות מהחלטתי בשלב זה של הדיון.

באשר לעילת המעצר :

מתקיים גם מתקיים בעניינו של המשיב עילת מעצר בשל מסוכנותו שכן זו ניכרת הן מעברו התעבורי, הכלול בין היתר עבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול מהתקופה الأخيرة והן מניסיונות כתוב האישום הנוכחי, הכלול נהיגה

בשכירות ומעורבות בתאונת דרכים אשר דברי ב"כ המבוקשת בכך נס לא גרמה לתוצאה חמורה יותר אף קטלנית.

זאת אני קובעת גם ביחס לרמת השכירות אשר נמצאה בבדיקה הנשיפה שנערכה למשיב אשר הינה ברף הבינוני- גבוה, חצי שעה לאחר האירוע, שעת האירוע צהרי היום, אופן נהיגתו כמתואר בכתב האישום וכפי שעולה מוחומר הראיות לרבות דוח הבדיקה והסרטן מצילמת המשיב עצמו, המתעד את אופן נהיגת המשיב סמוך בזמן התאונה.

אמנם יש וב属实ים ראייתיים גם אם אין יורדים לשורשו של עניין ועודין עומדים בדרישת הלכאות המסייעת לאוთנו שלב כדי להשဖיע על האופן בו תבחן עלית המעצר וקיומה של עלית מסוכנות, אך הנסי סבורה כי יש בכלל הראיות בתיק הנסיעה והנסיבות והחצראות ובתוך כך העובדה כי המשיב היה מעורב בתאונה סמוך מאוד בזמן לאחר ששתה אלכוהול אשר כפי הנראה הינה תוצאה של היותו בשכירות כדי להציג בהכרח גם על קיומה של עלית המסוכנות בעניינו.

יודגש כי ביום 15/10/8 דהינו: רק לפני כמנה וארבעה חודשים הורשע המשיב בעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול בבית משפט לתעבורה בפסק דין של כב' הש' ויטלסון בתת"ע מספרו 4380-06015 בו נגזרו עליו בין היתר 9 חודשים פסילת רישיון הנהיגה בפועל אותם סימן לרצות רק לפני כ- 8 חודשים.

לכך יש להוסיף את העובדה כי המשיב נמצא באירוע הנוכחי נהוג בשכירות **בצהרי יום שבת** כפי שהציג ובדק ב"כ המבוקשת.

יצוין כי באירוע הקודם נהג המשיב בחוץ.

למשיב יוחסה גם עבירה של נהיגה בקלות ראש ומוחומר הראיות אכן עולה כי נהיגתו הייתה פרועה וכי הוא האחראי לקרות התאונה ולנזק הרכוש שנגרמו לרכב המעורב ורכבו.

בערו התעבורתי של המשיב כולל בחובו מעבר לעבירה קודמת של נהיגה תחת השפעת אלכוהול גם עבירות בטיחותיות נוספות על אף שלטענת ב"כ רובן מסווג ברירת משפט כגון: אי ציות לתמרור 815 עצירה לאורך אבנים בצבע אדום לבן ועוד.

הודאת המשיב כי שתה 10 דקוט לפני האירוע **2 בקבוקי "סמירנו"** וכי ידע לומר מהו הנפח בצורה מספרית מדיקת מלמדת אף היא על מסוכנות המשיב.

הנה כי כן, בנסיבות האירוע לצד תאונת דרכים ושכירות קודמת נראה כי קיימת מסוכנות הנשקפת מהמשיב.

לענין זה יפים דבריו של כב' השו' היימן מבית המשפט המחויז בתל-אביב. יפו, **בעניין צדינת ישראל נ' אלישקוב בע"ח 17-01-44872** ולפיהם אין מקום לאבחנה בהיבט המסתכנות בין עבירות תעבורה לעבירות פליליות "רגילות" אחרות המסכנות את הציבור:

"**כאן המקום לציין, ולאו דוקא בהרחבה, כי יש לעיתים שאלת עילת המעצר עד תום ההליכים נעשית אבחנה בין עבירות פליליות "רגילות" לבין עבירות שהן עבירות בתעבורה. אני סבור שאין לעורך אבחנה שכך. אני סבור שהמבחן איננו מבחן סרגל טכני. מבחן המסתכנות הוא מהותי ומשתנה בכל מקרה ובכל אדם ואדם, המבחן הוא לגופו של עניין**" (עמ' 4 ש' 10-5).

מכאן, אני קובעת כי מתקיימת עילת מעצר בעניינו של המשיב.

בחינת קיומה או היעדרותה של חלופת מעצר רואה אם בכלל:

לאחר שקבעתי קיומן של ראיות לכואורה וUILT מעצר בשל מסוכנות המשיב נותרה לדין השאלה בדבר קיומה או היעדרותה של חלופת מעצר רואה?

ובעניינו האם להיעתר לבקשת המבקר ולהאריך את תנאי מעצר הבית המלא או שמא להורות על שחרור המשיב שחרור מלא ולהילופין בתנאי מעצר בית לילי כבקשת ההגנה בשולי דבריה.

ההלכה הפסוכה בעניין זה קובעת כי רק במקרים חריגים יעצר נהג עד תום ההליכים בעבירות תעבורה, כאשר בית המשפט צריך לשות לבגדי עינוי, אמצעים מידתיים, אשר בעטים לא ישוב הנהג אשר בעטים לא ישוב הנהג לנוהג, שהוא המסתכנות המובהקת בעבירות תעבורה.

לאחר שנתי דעתי למכלול השיקולים בתיק הן ביחס לחומר הראיות בתיק נסיבות התאונת ותוצאותיה לרבות נהיגתו הפרועה בשכבות רחובות העיר בצהרי יום שבת, זאת לצד עבורי התעבורה נראית לי כי מסוכנות המשיב איננה יכולה להתאיין בפסילת רישון בלבד.

איןני מסכימה עם טענת ב"כ המשיב כי מדובר במסוכנות נקודתית - עובדה אשר יש בה כדי לאין את בקשת הארכת המעצר בתנאי מעצר בית מלא.

הנני סבורה כי מושחתה אלכוהול בכמות כמו זו שנמצאה אצל המשיב והעז לעלות על הכביש מיד ובסימון לכך הינו מסוכן לעצמו, לנושיו ולמשתמשי הדרכם الآخרים - כלומר מדובר בסכנה לציבור סכנה של ממש.

הדברים מקבילים משנה תוקף עת עסקין למי שכבר הורשע בעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול פרק זמן קצר יחסית לפני האירוע נשוא כתוב האישום דן.

לא זו אף זו, המדבר בנהיגה בצהרי היום ברחבי העיר ובנהיגה פרועה.

בנסיבות אלה החלטתי כי בשילוב של תנאי מעצר בית ליל' במשך ימות השבוע ומעצר בית מלא ביום שבת לצד ערבות ופסילת רישון יש כדי להוות חלופת מעצר ראוי ואפשרי מידתיים כדי לאין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב כפי שיפורט בהמשך ההחלטה זו.

אין חולק כי נהיגה בזמן שכורות היפה למכת מדינה וכי על רשות אכיפת החוק להילחם בתופעה בכל האמצעים.

ואולם השאלה העומדת לדין הינה, מהי אותה מידת הפגיעה בחירותו של המשיב בשלב הביניים עד שיטhim בירור דין אשר אין בה כדי לפגוע בו בצורה חמורה מעבר לנדרש בבחינת מכלול כל השיקולים הضرיכים לעניין.

המשיב שוחרר עוד בשלב המוקדם בוחנת המשטרה למעצר בית מלא בכפוף לערבות.

לא נעלמה מעוני גם הובדה כי המבקשת עצמה לא ראתה במשיב את אותה מסוכנות לה היא טעונה היום בבקשתה שכן אלמלא כן, הייתה פועלת בהתאם לצו הhabaa עוד באותו יום בו ניתן ה-1/2/17 או לכל המאוחר ביום לאחר מכן ה-2/2/17 בו שוחחה השוטרת עם המשיב לגרסתו.

המבקשת עצמה לא פעלה בהתאם לצו הhabaa לו עטרה והיא עצמה סמוכה על המשיב וננתנה בו אמון.

ברור כי אין בכך כדי לפטור את בית המשפט מהצורך בבדיקה המסוכנות הנשקפת מהמשיב עת הוא נדרש לעשות כן בעת לביקשת המבקשת וכן עשה, אך אין בכך גם כדי להקל על נטל השכנוע הנדרש כעת המבקשת להצדיק את מבוקשה.

המבקשת עצמה לא פעלה למימוש הערובה שניתנה על ידי המפקח על אף שנראה כי הפר את כתוב הערובה במ/1.

מדובר של המשיב עולה כי משעה שהבין כי עליו להתיצב בבית המשפט פועל בהתאם ואכן המשיב התיצב ללא ליווי מפקח הן לדין ביום 17/2/5 והן לדיניהם ביום 17/2/9 ו- 15/2/17.

נתתי דעתך גם לנטיותיו האישיות של המשיב אשר הינו נשוי ואב לתינוק כאשר פרנסת המשפחה הינה עליו.

כמו כן, לא נעלמה מעני העובדה כי אין למשיב, אשר עלה לארץ מרומניה לפני 19 שנים, קרובים בארץ ורعيיתו היא היחידה היכולת לשמש לו כמפתחת זאת גם בשם לב לקושי בעניין.

כאמור ב"כ המשיב הפונה לפסיקה תומכת לטיעוני ממנה עולה כי יש לעורר את האיזון הנכון בין מסוכנות המשיב לבין חירותו.

עוד הדגש וצין ב"כ המשיב כי מאז 3 שבועות המשיב נמצא במעצר בית מלא וכי בשל כל יום נוסף של היעדרות ממוקם העובדה הוא עלול לאבד את פרנסתו.

לאחר שנתי דעתו למכלול השיקולים ולאחר שבחנתי את הפסיקה אשר הוגשה כתימוכין לטענות ב"כ המשיב ואבחןנה מהנסיבות שבפניו והתרשםותי מהמפתחת שבפניי אשר הינה היחידה המוצעת רعيית המשיב, המטופלת בתינוק על כל המשמע מכך מצאתי לנכון לקבוע כי קיימות חלופות ראיות משלבות ומשלימות לעתירת המבוקשת כדלקמן:

אני מורה על שחרור המשיב בפיקוחה של רعيיתו הגב' קונסטנטין אידה אירה גרקו ת.ז. 342419942 בתנאים הבאים וזאת עד תום הלילics בעניינו:

1. מעצר בית ליל בביתו של המשיב, ברחוב הרוב עוזיאל 9 בת-ים, ביום א-ה, בין השעות

20:00 ל- 00:06 בבוקר וביום י' החל מהשעה 18:00 .

2. מובהר כי שחררו של המשיב במשך שעות היום הינו לצורך עבודתו בלבד בחברת "ישראליפט".

3. ביום שבת ישאה המשיב במעצר בית מלא למעט שעות התאזרחות בין השעות 09:00

עד 13:00 .

4. המשיב יפקיד עוד היום בתום הדיון, במציאות בית המשפט, וזאת בתנאי לשחררו ולהבטחת התיציבותו לכל הדיונים בעניינו, ערבות כספית במזומנים בסך של 7,500 ₪.

5. המשיב יחתום, עוד היום בתום הדיון, במציאות בית המשפט, וזאת בתנאי לשחררו, ערבות עצמית בסך של ₪10,000 .

6. ערבות צד ג' בסך ש"ח 5,000 ₪ אשר תחתם על ידי המפתחת שאישרתי, רعيיתו של המשיב, הגב' אידה אירה גרקו, עוד היום במציאות בית המשפט בתום הדיון וכתנאי לשחררו.

. 7. כנגד המשפט יוצא צו עיתוב יציאה מן הארץ למשך 180 ימים או עד למתן פסק דין בתיק זה, המוקדם מבין השנים.

במידה ולמשיב דרכון הוא יפקיד אותו במציאות בית המשפט עד ליום 22/2/17 .

במידה ולמשיב יותר מדרך אחד הוא יפקיד את כל הדריכונים שברשותו עד לאותו היום

ה - 22/2/17

. 8. אני מורה בזאת כי אני פוסלת את המשפט מלחייב או מלחייב רישון נהוגה עד תום ההליכים, אני קוצבת את הפסילה ל- 9 חודשים מיום הפסילה המנהלית דהיינו מיום 29/1/17. הרישון מצוי במשטרת ישראל , המזכירות תזמיןו אליה ותנפיק למשיב אישור הפקדה.

. 9. המפקחת, הגב' אירה אידה גראן מזוהרת בזאת כי כל הפרה בתנאי השחרור תוביל לחילופי ערבותה לטובות אוצר המדינה.

. 10. המשפט מזוהר בזאת כי כל הפרה בתנאי השחרור תוביל למעצרו ולחילופי הערבויות לטובות קופת אוצר המדינה.

זכות עיר כדין.

ניתנה היום, כ"ד שבט תשע"ז, 20 פברואר 2017, בנסיבות
הצדדים .